

```

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
X
X
X
X
X
X
X
X
X
X
X
X
X
X
X
X
X
X
X
X
X
X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

```

O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Wat is mijn ik eigenlijk.....

Wat is de factor die het tot een eenheid maakt?

Velp, 25 oktober 1988
 Eerste deel.
 Goede avond.

Ja. wat is een ik? Geestelijk gezien bestaat een ego uit een krachtbron en dan een reeks lagen daaromheen, een ui bijna. Dat is allemaal bewustzijn maar van verschillende orde van grootte. Wanneer we nu kijken waar we nu eigenlijk uitkomen dan zitten we nog als mens met een lichaam, dat is er ook in betrokken. Maar het heeft allemaal één bron. Als je kijkt naar een ui of een artisjok of zo iets, dan zie je dat de wortelbodem alles samenhoudt. Het ik wordt verbonden in al zijn factoren door de eenheid waaruit het zich voedt en waaruit het voortkomt. Maar als je het afzonderlijk gaat ontleden, dan kom je voor een hele hoop bijna krankzinnige dingen te staan.

Om u een voorbeeld te geven. Er is niet één wereld, er zijn een oneindig aantal werelden. We kunnen het waarschijnlijk wel ongeveer uitrekenen, maar als ik nu zeg dat het heel ver over het miljoen heen zit voor deze aarde, dan zitten we aardig in de buurt. Al die werelden zijn zogenaamde mogelijkheden werelden. Elke mogelijkheidswereld is in feite een gedachtenwereld. Dat wil zeggen dat u in een wereld terecht kunt komen waar Roodkapje net op stap is naar grootmoeder en de wolf in bed ligt te heggelen. En even verder zult u misschien een oorlogsroman treffen, u vindt ergens een wereld waarin iedereen gewonnen heeft, een wereld waarin Napoleon erin is geslaagd een dynastie te vormen. Al die dingen kun je voorstellen, dus zijn ze er.

Nu denkt u waarschijnlijk: wat heb ik ermee te maken, ik zit in deze wereld. Stoffelijk gezien is dat reëel. Maar geestelijk gezien is die realiteit maar heel beperkt, want iemand die overgaat ontdekt dat hij leeft in een wereld van gedachten. Wat ik denk, wat ik verwacht, dat is er. Wanneer mijn bewustzijn verandert, verandert mijn verwachting en verandert mijn wereld.

De kern van alles is eigenlijk: het ik is een denkend vermogen, dat zich echter op bepaalde beelden van het denkvermogen richt en daardoor leeft in verschillende werelden. Is dat voldoende duidelijk gezegd? Waaruit bestaat het ik? Als je het zuiver menselijk bekijkt heb je te maken met het lichaam, het eigen lichaams bewustzijn trouwens ook, daar bovenuit komt het brein. Dan vinden we het astraal, waarin de invloeden van het brein, voor een deel door het hoger bewuste, voor een deel door geestelijke invloeden mede verwerkt worden, dan vinden we een geestelijk voertuig. Dat geestelijke voertuig bezit de kennis van alle voorgaande bestaansfasen, maar kan deze niet tot eenheid verwerken, kan ze niet gebruiken, kan ze alleen afwisselend hanteren.

Dan komen we al vanzelf in de zuiver geestelijke werelden terecht en in die geestelijke werelden treffen we ook weer aan een wereld die bijna stoffelijk is, een vormwereld. Er boven een wereld waarin vorm weer niet meer bestaat, maar waarbij de contrasten nu in trilling liggen. Wij spre-

ken dan over klanken of kleuren en daarboven vinden we dan weer een wereld waarin eigenlijk geen onderscheid meer bestaat omdat het voor ós het een witte wereld is. Het gekke is dat in die witte wereld tóch verschillen van energie kenbaar zijn. Je leest dan de bestaande energiën af en haalt dáár weer een wereldbeeld uit. En zo kun je verder gaan.

Er zijn dus heel veel werelden. En laten we nu beginnen met de stoffelijke heel eenvoudig te houden. Als u om u heen kijkt, wat ziet u dan? Ziet u alles wat er is? U ziet, wat u verwacht. Met andere woorden: u heeft een innerlijk concept en u kijkt naar de wereld op een wijze waarin alles zoveel mogelijk binnen dat concept gerangschikt wordt. En dan kunnen we zeggen hoe staat het dan met het lichamelijk bewustzijn?

Lichamelijk bewustzijn is opgebouwd uit de verschillende celvormen, die elk een eigen activiteit hebben en met elkaar signalen uitwisselen. Daardoor ontstaat een totaal lichaamsbeeld, dat dan weer bepalend is voor een aantal functies, dat gaat voornamelijk via de kleine hersenen, de ruggegraat en enkele zenuwknooppunten. Wanneer we aan het denken toekomen, aan het brein, de rede zoals de mensen zeggen, ofschoon menselijke rede het meest onredelijke is wat je als geest pleegt te ontmoeten, dan zit je eigenlijk in een wereld, waarin concepten ontstaan die niet op werkelijkheid zijn gebaseerd.

U hebt een geloof. Wanneer u probeert dat geloof rationeel te maken, verliest u de werkelijkheid van het geloof. Waarom? Omdat het geloof eenvoudig een zekerheid is. Het is een beeld dat niet verklaard behoeft te worden, dat in je bestaat. Maar op het ogenblik waarop je probeert het te verklaren, ben je het kwijt. Dan zit je opeens met de feiten. Geloof is niet iets dat op feiten gebaseerd is. Het is een denkwijze, die in zich een energie vormt waaruit feiten kunnen ontstaan. Waarbij de feiten altijd het gevolg zijn van het geloof en nooit het geloof door de feiten bevestigd kan worden.

Dan heb je bij voorbeeld een ideologie. Hoeveel ideologiën zijn er niet in de wereld? Kapitalisme is er één, democratie is er één, socialisme is er één en er zijn er nog wel andere te vinden. In al die gevallen geloof je in iets. Omdat je erin gelooft, schep je feiten die in overeenstemming zijn met je geloof. Maar de ratio kan zien dat de gevolgen van de feiten die je schept in overeenstemming zijn met je verwachting. Dus de onjuistheid zou door de feiten worden aangetoond.

Maar als je dat wereldbeeld verliest, heb je het idee dat je het beeld in jezelf verliest. Zo hebben we dus een heel eigen innerlijke wereld en die bevat vaak een heel groot aantal verschillende factoren. Er wordt uit het lichaamsdenken verschillende beelden opgeroepen, die spelen weer een rol mee in je gedachtenleven. Daardoor interpreteer je de wereld weer op een bepaalde manier en ga zo maar verder. De geest heeft een hele hoop herinneringen, want alle levens hebben ervaringen opgeleverd.

Die ervaringen zijn vast gelegd door de geest, heel vaak associatief met de beelden waaruit ze zijn ontstaan. Het is dus als het ware een naslagwerk, waarin je je hele bestaan in allerlei fasen terug kunt vinden, zover het voor jou belangrijk is. Wanneer die geest nu inwerkt op de rede of op het geloof wat erin het brein zich afspeelt, dan heeft het de neiging om daar te conditioneren. Dat wil zeggen de reacties van het gedachteleven worden mee bepaald door de niet besepte waarde die in de geest bestaan.

Ja en dan hebben we boven die geest een bewustzijn van geestelijke werelden. Dat kan uiteenlopen van Zomerland en een mooie groene weide tot iets wat alleen nog maar een flonkering is van licht. Je brein kan daar niets mee doen, misschien nog een klein beetje met de beelden. De verwachtingen van het hiernamaals zijn allemaal geliërd aan de beeldvoorstelling

die de mens op aarde ook kent. Maar als je verder gaat dan dat, kom je in het onverklaarbare terecht. Het onverklaarbare uit zich alleen als een gevoel. Maar een gevoel kan eveneens een drijfveer zijn, zelfs voor de stoffelijke mens. Wanneer we dit allemaal bij elkaar pakken, ik wil het niet àl te ingewikkeld maken, dan hebben we ontdekt dat alles steeds weer samenvloeit op dát punt waar het ik zich volgens de eigen voorstelling, bevindt. Is het een droomwereld, dan werken alle factoren van het ik daarin samen. Is het een werkelijkheids concept, werkelijkheid is

weer wat anders, dan is het eveneens geconditioneerd door al die factoren uit geestelijke voertuigen, enzovoort. Wanneer we verder gaan kijken, wat is eigenlijk de bron? De bron is wat wij de ziel noemen. En wat de ziel is, ja het is moeilijk om te omschrijven, maar je zou het het best kunnen vergelijken met bij voorbeeld de straal van een zon. Een zonnestraal.

In zichzelf drager van energie die elders is ontstaan, maar gelijktijdig in zichzelf een kenbaar iets. Als u dan kijkt naar de zon dan zeg je: ja goed, daar komt het licht van en nog een heleboel andere dingen. Want die zon kent gammastralen, betastralen, noem maar op, aardestraling, magnetische fluctuaties, magnetische stormen, elektrische ontladingen, die zijn er allemaal in te vinden. En àl die soorten hebben invloed op uw leven op aarde, zonder dat zou het leven niet bestaan. Als die invloed anders zou zijn, zou alleen een andere vorm van leven mogelijk zijn.

Dus het wezen van de zon bepaalt het leven op aarde. Het wezen van de kracht, waaruit wij voortkomen, is in feite de omschrijving van al datgene wat wij zijn. En gelijktijdig de bron van het licht. Ik dacht dat ik genoeg had gezegd. Misschien is er iemand die een verheldering wil hebben?

+ Ja, parallelwerelden, hebt u die hierbij samen gevat?

- Een parallelwereld is uiteindelijk een wereld, waar op een bepaald knooppunt, het zijn meestal historische punten, een afwijking is ontstaan waarbij de één in dit gelooft en de andere in dat gelooft. Hierdoor verandert de voorstellingswereld en krijgen we te maken met twee afwijkende ontwikkelingen, die in de omgeving, in de mensen die hier leven en dergelijke, allemaal dus iets verschillen. Laat ik het heel simpel zeggen. Misschien is het een wereld waarin geen iks bestaan.

U kunt zeggen dat het precies uw eigen wereld is, maar alles waar een x bij te pas komt, index, wordt index. Dus eigenlijk moderne spelling. U komt ergens anders. Alles precies hetzelfde, alleen...oranje bestaat niet. Of bepaalde tinten van groen of blauw bestaan niet. Zo klein kunnen die verschillen dus zijn. Lijkt alles verder gelijk te zijn, maar het verloop op die twee werelden is dan toch iets anders.

En nu zal een mens zeggen ja, ik zit in deze werkelijkheid en ik zou over willen stappen naar een andere werkelijkheid en nu is het antwoord: dat is alleen onder zeer bepaalde omstandigheden mogelijk. En wel wanneer een hoog lucht-aarde potentiaal aanwezig is, op uw wereld zijn er vaak punten waar dat gebeurt, waarbij gelijktijdig andere conditie en omstandigheden, in feite magnetische animaliteiten, optreden. Wanneer de spanning juist is en de animaliteit een bepaald hoogtepunt bereikt, zou degen die er zich bevindt in een andere wereld terecht kunnen komen.

+ vraag hierover.

- Ja, nu komen we op een heel moeilijk punt en dat is heel moeilijk te verklaren. Mensen, die u kent, leven eigenlijk niet in uw wereld. Dat wil zeggen: uw replica reageert wel, maar ze hebben een andere wereld waarin het gebeuren anders verloopt en dat is hun werkelijkheid. Kunt u zich dat voorstellen? U bent als het ware een droomwereld voor

ze. Het is een innerlijke kwestie. Ik heb in mijn inleiding al gezegd: het is een voorstellingsbeeld. Dat wil niet zeggen dat het in feite bestaat. Maar de ordening en dus de inter-actie van die feiten wordt bepaald door het denkbeeld. Niet door hun onderlinge werking zonder meer. Het denkbeeld varieert dus de waarde en de mogelijkheden van de wereld waarin je vertoeft. Het is misschien iets wat ongelofelijk klinkt als je wat ouder bent, maar degenen die zich bezig houden met het laatste onderzoek op dit terrein die zullen misschien al geconfronteerd zijn met de stelling dat het denken van de mens zijn relatie met zijn omgeving bepaald en gelijktijdig ook zijn eigen toestand bepaalt.

Ik spreek over het totale bewustzijn. Elke actie van dit bewustzijn, noem ik denken.

+ Krishnamurti waarschuwt voor het mechanisch denken.

- Met andere woorden, de ratio, de redelijkheid die de mensen onderling hebben vastgelegd is niet de werkelijkheid, die zij in feite beleven. Daardoor ontstaan strijdigheden tussen denken en beleven, die een belasting voor het bewustzijn vormen en gelijktijdig het leven onaangenaam maken.

+ Vraag over een basiswereld.

- Wanneer u zegt een basiswereld, dan zou u moeten zeggen een basiswereld is die wereld waarin alle mogelijkheden voortdurend aanwezig zijn. En dan zitten we niet met wat niet in tijd kan worden bepaald en niet ruimtelijk kan worden bepaald, maar alleen als totale mogelijkheid kan worden omschreven. Dat is dus gelijktijdig de bron waar ik het over had. Wanneer een deel van die mogelijkheden wordt verwezenlijkt en een ander deel niet, ontstaat daardoor een schijn werkelijkheid.

+ Sterft men gelijktijdig in de basiswereld en de droomwereld?

- Het sterven is, vreemd genoeg iets wat mee bepaald wordt door het bewustzijn. Wanneer je leeft, verwacht je te sterven.

Wanneer je niet verwacht te sterven, kun je veel ouder worden. Dan wordt uiteindelijk de dood alleen bepaald door die mechanische tekorten die het de mens onmogelijk maken om zijn levensverwachting onbeperkt te handhaven. Dat houdt in dat je dan in één wereld sterft. Maar in je gedachten ga je verder en wanneer je geen nieuwe feiten krijgt, dan kun je zelfs in een soort gesloten cyclus terecht komen. Er zijn zelfs gevallen bekend van iemand die sterft tijdens een auto ongeluk, géén doodsverwachting heeft, maar in feite wel zelf mee de oorzaak is van zijn dood. De dood is dan niet aanvaardbaar, maar er zijn ook geen nieuwe indrukken want men staat alleen open voor aards redelijke begrippen.

Het resultaat is dat men de cyclus van ongeval tot einde van ongeval en dood en begin ongeval voortdurend herhaalt tot ergens de kringloop wordt verbroken. En het beseft ontstaat: ik ben dood. Op het ogenblik dat je beseft: ik ben dood, constateer je maar ik leef. Er ontstaat een nieuwe levensverwachting, bij een levensverwachting voor een mens hoort een wereld, dientengevolge creëert hij vanuit het geheel van zijn verwachtingen en herinneringen zoals die nu geestelijk nog aanwezig zijn, dus nu niet het totaal van het stoffelijke, een wereldbeeld waardoor hij weer onderscheid kan maken en door het onderscheid dus tot actie, reactie kan overgaan, kortom leeft.

En dit leven impliceert weer- ervaren- waarbij niet beseft wordt dat het ervaren voor negentiende wordt veroorzaakt door eigen projecties, die men als werkelijkheid hanteert.

+ vraag over het "naar je toe denken" van bepaalde gebeurtenissen of moet men van het standpunt uitgaan: dit is jouw wereld en daarom gebeurt het ook.

- Ja, eigenlijk wel. Het is natuurlijk menselijk onmogelijk om het geheel van een conditionering plus de voorgaande geestelijke ervaring

Flydelyk

eenvoudig weg te wissen. Maar er bestaan bepaalde verwachtingen, die dus eigenlijk in zichzelf een verwezenlijking inhouden. Daarbij is de emotie erg belangrijk. Emotie is één van de belangrijkste factoren in het menselijk bestaan. Wanneer je iets verwacht en het vindt niet onmiddellijk plaats, dan kijk je onbewust uit naar alle tekenen waardoor die verwachting waar zou kunnen worden. Er ontstaat een selectie uit mogelijkheden waardoor de verwezenlijking van de verwachting nabij wordt gebracht.

+ Dan zou een optimist eigenlijk altijd gelijk moeten krijgen, maar dat is niet zo. Hoe verklaart u dat?

- Dat is heel eenvoudig. Een optimist is een pessimist die het voor zichzelf niet wil weten. En een pessimist is over het algemeen iemand die een mate van optimisme bezit, maar het voor zichzelf ontkent uit angst voor teleurstelling.

+ vraag over denkbeelden in het algemeen.

- Ik heb het gehad over denkbeeldige werelden die daardoor gelijktijdig een soort realiteit worden. Maar denken in zichzelf dat is eenvoudig het afmeten van belevingen en dus in feite gevoelens aan de hand van kenbare verschijnselen, zogenaamde feiten. De associatie van feit met gevoel betekent de fixatie van bepaalde begrippen.

Er is dus altijd een reeks van tegenstellingen, waarbij de tegenstellingen en de waardering die je daarvoor hebt in feite hun onderlinge betekenis al fixeren. Dat is het denken.

+ vraag over denken en bedenken.

- Zolang u nog zelf denkt, dat ze krankzinnig zijn, blijven ze inderdaad bedenkzels. Maar er zijn dingen die zó krankzinnig zijn dat je je eigenlijk niet voor kunt stellen dat mensen er ooit aan begonnen zijn. Wilt u een eenvoudig voorbeeld hebben? Het Marxisme, gebaseerd op de ontwikkeling van de industriestaat door Lenin toegepast in een landbouwstaat waarbij een hele hoop dialectiek nodig was om aanvaardbaar te maken dat het systeem toepasbaar was. En daardoor krijgen we dan de poging om deze beelden bij elkaar te brengen en wat is het eindresultaat? Een industrialisatie, dus het grijpen naar steeds meer techniek enerzijds en anderzijds naar een soort robotisme waarbij dus de mens een steeds minder zelfstandige factor is. Hij wordt de centraal bestuurder-uitvoerder van een denkbeeld dat in zichzelf voor het land nog steeds eigenlijk niet volledig hanteerbaar is.

+ vraag over het kapitalisme.

Het kapitalisme op zichzelf bestaat eigenlijk niet meer. Wat we op het ogenblik hebben is geld, bezit, als maatstaf voor macht. De gehele opzet voor het zogenaamde kapitalisme is dus de concentratie van macht in de handen van de bezitter, waarbij het bezit een bijkomstigheid is, die de uitoefening van macht mogelijk maakt.

Wat bij de wisselwerking tussen macht en bezit het belangrijkste is geworden, waarbij de mens zelf het werktuig is geworden van de wisselwerking tussen deze beide maatschappelijke factoren. Dus ja, kapitalisme bestaat eigenlijk niet. Dat is doodgewoon de tirannieke uitvoering van de bureaucratische machtsbeheersing die bij voorbeeld bestaat in een socialistische staat. Hoe socialistischer ze wordt, hoe groter dus de bureaucratie en de technocratie wordt.

De macht wordt dan gebaseerd op het maatschappelijk aanzien plus manipulatie mogelijkheid, daarvoor is kennis nodig en wanneer daaraan is voldaan, ben je in feite kapitalist. Alleen je drukt het niet meer uit in een vergroting van bezit, je drukt het uit in een vergroting van macht.

+ vraag over de macht van geld hier in Nederland.

- Ja, nu bent u wel heel sterk aan het afwijken. Ik bedoel als we zo doorgaan dan zitten we dadelijk te vragen of het mogelijk is een kolonie op de maan te stichten en dan is mijn antwoord: dat is niet

nodig, jullie zijn bezig om met zijn allen naar de maan te gaan. Maar wanneer je dus kijkt naar de bezetenheid van de mens voor geld, geld corrumpeert zegt u, dan is dat in feite alleen waar voor de kleine mens. De mens dus die niet voldoende bezit zijn eigen noemt. Zodra je voldoende bezit hebt, is bezit en dus ook geld op zichzelf geen attractie meer. Dan krijgen we de drang naar macht en kunnen we zeggen: zoals de ommekeer komt bij een voldoende kapitaal nu heb ik macht, zo komt wanneer je voldoende macht hebt, eigenlijk een soort God complex in werking waarbij je niet meer in staat bent anderen dan je eigen denkbeelden en plannen te ontdekken of te herkennen.

En kom je op dat ogenblik terecht dan ben je heel dicht bij de zelfvernietiging. Omdat een mens die slechts zichzelf ziet, in feite verschrompelt daar zijn bewustzijn geen verdere uitbreiding ondergaat.

Paralelwerelden kunt u geestelijk bezoeken. Maar daarvoor is het noodzakelijk dat u zich los kunt maken van uw eigen wereldbeeld of enkele punten daarvan. Wanneer u zich concentreert op één enkel feit en daarbij alle associaties terzijde kunt stellen, zult u andere werelden zien waarin dat denkbeeld dominant is, maar waarbij de begeleidende omstandigheden anders zijn. U zult er dan nog een soort droombeleven omschrijven, maar in feite is het een confrontatie van uw bewustzijn met een werkelijkheid.

Het is mogelijk om mensen, ja zelfs voorwerpen te verplaatsen van de ene werkelijkheid naar de andere, ik heb dat al aangestipt, maar dan hebben we te maken met een aantal factoren die samen moeten werken. Dat is een afwijking van het normale magnetische evenwichtigheid op een plaats plus de aanwezigheid van een zeer hoge statische lading. Daarnaast over het algemeen, het is niet altijd zo maar over het algemeen, een fijn verdeelde materie mist of nevel, zelfs asregen kan daar voor werken. Daardoor ontstaat interactie, waarbij iemand van de ene wereld in de andere verdwijnt.

+ Heeft het zin?

- Om het bewust te doen? Nee, waarom zou je.

+ Heeft het zin om van een krankzinnig bedenksel een reëel denkbeeld te maken?

- Dat is iets wat je op je eigen wereld kunt doen, dan hoeft je niet naar een parallelwereld. Wanneer je namelijk volledig gelooft aan een denkbeeld, maak je het voor jezelf en meestal ook voor anderen steeds meer waar.

+ Maar in eerste instantie ontstaat het als een krankzinnig denkbeeld en denk je niet dat het tot een realiteit zou kunnen worden.

- Wanneer je er zelf van overtuigd bent, dan zullen anderen je voor gek houden. Denk maar aan wat bij voorbeeld Pasteur overkomen is. Of wat dat betreft hoe ze niet de spot hebben gedreven met Edison? Nu noem ik maar een paar dingen. De manier waarop men Diessel een belachelijke knoeier heeft genoemd. Dit zijn reële punten, kunt u in de historie terugvinden.

Dat men Columbus een belachelijk mens vond omdat hij dacht dat de wereld rond was, maar hem zijn zin wilde geven. Elke vernieuwende gedachte is in zichzelf een denkbeeld. Maar als je dat denkbeeld eenmaal begint te handhaven, is het dan zó dat je wereld meer verandert naarmate je denkbeeld meer aanvaard wordt? Of is het zo dat het denkbeeld in zichzelf de tegenstelling bewijst, dus zegt dat het niet waar is. Mag ik een paar gekke dingen vragen? U herinnert zich dat men vroeger dacht dat de aarde plat was. Hoe kwamen ze eigenlijk aan dat denkbeeld? Dat ze nog handhaafde in de tijd dat ze al behoorlijk hoog getuigde zeilschepen hadden. Hebben ze toen dan nooit gezien dat je eerst het topje van de mast ziet en dan pas de rest?

Was die wereld misschien in die tijd plat en zag je uit de verte de totale silhouet? Maar toen iedereen ging zeggen dat de wereld rond was, werd ze rond. Het is een krankzinnige bewering hoor, ik geef het onmiddellijk toe. Nu kun je dus twee kanten uit. Je kunt zeggen omdat men geloofde in een platte wereld zag men de verschijnselen die daar tegen spreken niet, of je kunt zeggen: de wereld wás plat. Het verschijnsel was er dus niet maar toen men begon te denken dat het verschijnsel er zou zijn, werd het langzaam waar. En toen het geconstateerd werd, maakte het een andere wereldvoorstelling noodzakelijk.

Ik wil maar zeggen dat je dit niet rationeel verwerken kunt. Je kunt er over speculeren. Ik geef dit voorbeeld alleen om duidelijk te maken dat je dus twee kanten uit kunt. Je kunt zeggen omdat men het niet verwachtte zag men al wat ermee samenhang niet, of je kunt zeggen omgekeerd: het was er niet, maar toen men begon er aan te denken, werd het verschijnsel steeds meer merkbaar. Totdat het algemeen merkbaar werd en daardoor de vorm van de aarde veranderde. Het zijn twee redeneringsmogelijkheden. Je kunt het ook dichterbij zoeken. Over milieuverontreiniging hoorden we niets tot een aantal mensen zich daar druk over begonnen te maken. En naarmate meer mensen zich druk maken over de verontreiniging van het milieu, blijkt het meer verontreinigt te zijn.

Men begon zich druk te maken over kleinigheden, dat kunt u nagaan en terugvinden in de historie, zo ongeveer in 1956. Men begon zich dus hier en daar wat meer zorg te maken, dit was niet goed en dat was niet goed. Die beweging breidt zich uit. Ze wordt aanvaard door mensen die om een heel andere reden, waarschijnlijk maatschappelijke reden in verzet komen tegen de heersende sociale structuur.

Vanaf dát ogenblik en dan zitten we in ongeveer 1967 neemt de constatering van de verontreiniging over de hele wereld steeds meer toe tot we uiteindelijk op dit moment zitten in een situatie waarbij ernstige milieuverontreiniging zelfs geconstateerd wordt in gebieden waar de mensen eigenlijk niet eens weten wat milieu is. Maar dat is niet de werkelijkheid. Het beeld dat je hebt, scheidt een verwachting. De verwachting die je hebt, scheidt de feiten die je constateert. De feiten echter die je constateert bepalen de situatie waarin je je bevindt.

Er is eenvoudig dit. Wanneer steeds meer mensen gaan geloven dat er geen sprake is van een ernstige verontreiniging, zien we iets anders. We zien dat bepaalde structuren veranderen. Er kunnen andere structuren ontstaan van planten en dieren bij voorbeeld, maar de ondergangsgedachte met de verontreiniging gekoppeld, verdwijnt en daarmee wordt uw wereld weer een evenwichtig, ecologisch geheel, alleen in een andere samenstelling dan voorheen bestond, omdat bepaalde ziekteverschijnselen zoals zure regen en dergelijke een rol spelen in het denken over die verontreiniging.

Ontkenning ervan brengt de bomen niet terug zoals ze waren, maar zo als ze onder gewijzigde omstandigheden zouden kunnen zijn.

+ Maar hoe gaat het dan met de twijfel die mensen toch altijd voelen?
- Als je een twijfel hebt dan zeg je: misschien niet, maar ik ga door. Het typerende is namelijk dat de emotionele drang tot doorzetten sterker is dan de rationele twijfel. Wanneer je iets werkelijk wilt, dan kun je het ook werkelijk wel bereiken. Alleen, dan zullen er onderweg heel wat twijfels opzij gegooid zijn, dat je zegt: zo moet het en anders niet.

+ vraag over de toename van lozing van schadelijke stoffen in de rivieren en oceanen onder die omstandigheden.

- Ongetwijfeld. Maar vergeet u één ding niet. Er is op het ogenblik en dat is vreemd genoeg juist bij de mensen die er het meest vanaf

weten, de politici bij voorbeeld, de zakenlieden een begrip gegroeid van een persoonlijke aansprakelijkheid. De wereld heeft in de technisering van de maatschappij steeds meer dit punt van persoonlijke verantwoordelijkheid, dus erkenning van wat je doet, afgezwakt. Daarvoor andere doeleinden in de plaats gezet, wanneer deze situatie opnieuw ontstaat dan is er toch dit gevoel van betrokkenheid en aansprakelijkheid.

Als we daarnaast uitgaan van het standpunt dat iemand zelf de soep moet uitlepelen, die hij kookt bij voorbeeld: als je gif wilt lozen best, ga maar zwemmen in het water, dan kom je vanzelf verder. Zolang je met juridische begrippen werkt en dat doet uw wereld heel erg sterk dat is al afgeleid van het Romeinse recht en dat op zijn beurt is weer een poging om de stadhouder rechtspraak van onder meer Egypte en Griekenland te zetten in een codex, dan kom je in een situatie waarbij de verantwoordelijkheid niet meer een direct begrip is maar een manipuleerbare woordenreeks.

En zo lang als recht alleen kan worden gedaan door praten... Mag ik een eenvoudig voorbeeld geven? Ik zal het niet te lang meer maken, we zijn op het ogenblik toch zwaar aan het zweven. U weet, er zijn een hele hoop automobilisten die erg onverantwoordelijk zijn. Ja, u niet natuurlijk maar anderen. En heel wat ongelukken zouden door een automobilist konden worden voorkomen. Wanneer hij voldoende reden had om rekening te houden met anderen, en het er niet op te wagen. U veroorzaakt een ongeluk, dan krijgt u dus terug datzelfde ongeluk. Iemand heeft een gebroken been gekregen bij voorbeeld en hij heeft tien minuten liggen wachten voor de ambulance er was.

Automobilisten brengen hem naar een vrij stuk weg, we rijden precies zoals bij de fietser is gebeurd een paar keer over z'n been heen, dat lekker gebroken en verbrijzeld is, daarna laten we je tien minuten wachten ga je naar het ziekenhuis. Voor de kosten draai je zelf op. Denkt u dat ze dan nog zo onvoorzichtig zouden zijn? Na de eerste honderd gevallen niet meer.

En dat is nu eigenlijk het typerende. Je hebt dan een andere denkwereld geschapen. Wat ik anderen aandoe, dat krijg ik terug. Oud testamentisch oog om oog en tand om tand. Het past niet in de moderne opvattingen. Het is voorstelbaar. Het heeft in die zin een ordenende werking, omdat degenen die risico's neemt met anderen, zelf daarmee dat risico mede lopen. En daardoor dus rekening gaat houden met eigen welbevinden en niet alleen met de vraag of hij er soms af kan komen zonder schuld en anders zal de verzekering het wel betalen.

Zo zou ik wel door kunnen gaan. En, u hebt het waarschijnlijk niet bemerkt, maar hebt u geen mooie demonstratie zitten geven met uw vragen en wisselwerkingen en commentaren. De vraag: wat is eigenlijk mijn ik? We hebben dingen naar voren gebracht die voor u belangrijk waren. Met andere woorden datgene wat in uw gedachtenwereld belangrijk is, u hebt toen meteen iets gezegd over uw gehele wezen.

En dat wezen, inclusief geestelijke factoren, bewuste en onbewuste invloeden, enzovoort dat bepaalt de werkelijkheid waarin u leeft. Maar om dit te kunnen beleven hebt u de kracht nodig waardoor u leeft. Die kracht blijkt nu te zetelen in de ziel en de ziel blijkt in feite een product te zijn van de onbekende kracht die we algeest of God plagen te noemen.

Dan is het antwoord dus: de basis van het ik is gelegen in de totaliteit waarin de schepping ontstaat. We hoeven ons niet eens af te vragen als denkbeeld of als werkelijkheid, ze bestaan. De mogelijkheid is daar. En van daaruit wordt ze verwezenlijkt door ons eigen bewust-

zijn dat door ons oordeel over datgene om ons heen, eerst aangenaam en later onaangenaam en met meer gradaties tot stand is gekomen. De waarin we leven is niets anders dan een projectie van al die ervaringen die we hebben opgedaan met alle andere delen van dezelfde kracht waaruit wij zijn opgebouwd. Ik dacht dat ik daarmee het onderwerp nog eve goed had samen gevat. En maakt u zich nu niet al te druk over parallele werelden. We horen de vraag of je met gedachten de wereld kunt veranderen, je doet het voortdurend maar je merkt het zelf niet.

Maar vrienden wat ú als werkelijkheid beleeft, is wèrkelijk voor u. Het gaat er niet om of het voor anderen waar is, als het voor ú waar is, vormt het uw bewustzijn. Dan neemt uw projectie naar buiten toe en uw interpretatie van elk signaal wat u van buiten ontvangt. In feite bent u uw eigen wereld. U zult dat blijven, of u nu in de stof bent of elders. Want wáár uw bewustzijn zijn relatie met het bestaan gaat beseffen, zal de wereld ontstaan die past bij dit bewustzijn. Mag ik daarbij danken voor uw aandacht?

Einde eerste deel.

25 oktober 1988, tweede deel.

Goede avond,

U weet het allemaal, geen persoonlijke vragen en voor de rest, u kijkt maar.

+ vraag over de donkere koker met aan het eind een lichtje. Door veel mensen verteld bij de overgang. Treedt dit verschijnsel ook op bij de geboorte, maar dan in omgekeerde richting?

- Ja, de koker is uiteindelijk alleen het signaal van het vernauwen van bewustzijn en het ontwaken tot een andere vorm van bewustzijn. Alleen met dit verschil als je geboren wordt dan wordt die koker als het ware gemaakt op het ogenblik dat de geest contact opneemt met het lichaam en dan zegt hij: ik heb gezien het vlakje staat er op, het is in aanbouw, ik ga nog even vakantie houden.

En dan kom je een paar keer terug en dan is het zenuwstelsel zover ontwikkeld, dan werkt het denken, het meevoelen met de ouders vooral. Het werkt dus zo sterk dat je eigenlijk geboeid bent daardoor en dan stort de koker in, blijft alleen een draad over. Dat begint op het ogenblik dat de eicel wordt gepenetreerd. Dan is er namelijk een soort signaal van ontwikkelingsmogelijkheid. Dan schieten er een hele hoop op af en één ervan zegt misschien dat is wat voor mij. Of men zegt: we zullen het bekijken. En dan komt er één die zegt wat zijn de mogelijkheden, dat is voor mij.

U kunt zeggen dat het eerste beslag meestal in de eerste maand van de zwangerschap wordt gelegd. Dan is er dus dat contact. Dat kan ook weer verbroken worden, maar wanneer het eenmaal gelegd is, dan wordt het over het algemeen wel gehandhaafd. Het blijft een los contact meestal tot de derde, vierde maand. Daarna hebben we dus een sterkere uitwisseling en langzaam maar zeker een absorbtie van het ik-bewustzijn door de wordende vorm.

+ vraag over de oude tempels van Egypte. Waarom een dak? Het regent er toch nooit?

- Dat komt omdat het licht in de Egyptische tempels op een bepaalde manier dient binnen te vallen. Wanneer u heel goed kijkt, dan zult u zien dat zowel bij de constructie van zuilengalerijen als bij de constructie van bijvoorbeeld de altaarhallen rekening is gehouden met de val van het licht op een bepaald moment op een bepaald punt. Dat is heel nauw-

keurig berekend. Terwijl de grote plechtigheden over het algemeen waar veel mensen bij waren in hoven werden gehouden die dan door zuilen-galerijen werden omringd en niet in de eigenlijke tempelruimten die gereserveerd waren voor priesters en diegenen die daar in het bijzonder worden binnengelaten.

+ Zijn die tempels gebouwd naar de vorm van het lichaam?

- Dat is niet helemaal waar. Ze zijn namelijk ontstaan naar de vorm van een heilig getal ontstaan. Het getal van de kosmische God en dat was in die tijd Rerr. Dat getal komt ongeveer gelijk met vier plus 2,32. Dat getal werd dus gebruikt bij de constructie en de verhoudingen van het getal werden in de bouw aangehouden. En dan krijg je inderdaad iets wat op een mens lijkt met licht gebogen uitgestrekte armen, maar de voeten zijn in feite niet aanwezig.

En dat is ook heel begrijpelijk, want daar waar je de voeten zoudt willen projecteren is a. de toegangsweg en b. de lekenhof, de hof waar leken priesters konden consulteren.

+ Er zit dus wel een zekere mate van parallel tussen?

- Ja, maar die zit overal tussen, zelfs als je kijkt naar de tatrik van een Griekse zuil. Dan zie je ook dat het verhoudingsgetal erin verwerkt is. Het is zo dat getallen vroeger een heel mystieke waarde hadden. Dat komt eigenlijk uit de periode van de Chaldeëen en iets daarvoor.

In die tijd gebruikte men die berekeningen om de vaste hemelwaarde en het hemelschrift te bezien. Wanneer er nu verschijnselen waren bij voorbeeld van een planeet die niet aan de rand maar meer in het zenith bezig was dan zeiden ze dat het wel een verandering was, maar door het dan toepassen van die getallen wisten ze of zij betrokken was bij de taal, of niet. Dat werd gelezen als lettertekens. Vandaar is het idee gekomen dat het getal dus eigenlijk te maken heeft met de stem van de Goden. Die stem van de Goden had weer te maken met de structuur van alles in de natuur en moet door de mens die zich tot de Goden richt ook inderdaad worden aangehouden.

Het eigenaardige is, dat wanneer je met die heilige getallen begint te rekenen, dat je dat niet alleen in Carnac terugvindt, maar dat je het zelfs in de verschillende cirkeltempels als bij voorbeeld Engeland terug vindt. Dus dat is echt het getal. Het wordt gewoon gezien als een goddelijke waarde die moet worden ingevoegd in elk geval. Het eigenaardige is, wanneer u naar Griekenland gaat en u kijkt daar naar *hoesten!* dan zult u ook zien dat hier de oorspronkelijke verhoudingen weer daarop zijn gebaseerd en dat vreemd genoeg de verhouding tussen de diagonaal van een tempelruimte en de breedte van de tempelruimte eveneens daardoor bepaald wordt.

Zoals bij voorbeeld ook in de tempel van Vesta in Rome. Het is er gewoon helemaal op gebaseerd. Het heeft te maken met de verbinding tussen de hemel en de aarde .

+ vraag over de bijzondere betekenis van de Zenith ster van de Pleyaden.

- De pleiaden hebben een bijzondere betekenis gehad omdat ze nog net aan de rand zaten waar het beeld en de veranderingen die optreden, de taal van de Goden representeerden. Vreemd genoeg vinden we in Babylon die onderscheiding niet meer.

Er werd dus aangenomen dat de Pleiaden te maken hadden met zeer bijzondere Goeden die zeg maar, donder en dergelijke vertegenwoordigden. In Ba Babylon heeft men dat er waarschijnlijk uitgehaald omdat men daar te maken had met Belch, dondergod. Die had dus weer andere waarden en telde zijn waarde met Naboe, de wijsheid zeg maar als de belangrijkste en de verbinding met de start van Isis weer werd beschouwd als minder belangrijk. In Perzië golden trouwens dezelfde regels. maal met godsdienstige systemen.

+ Hebben de Pleiaden dus in deze tijd geen bijzondere betekenis meer?
 - Nee, tenzij je het oude systeem gaat toepassen, dan heeft het z'n betekenis, maar de betekenis van de hemel lag oorspronkelijk in het feit dat ze onverklaarbaar was. Behalve als een soort lichtkrant, die elke nacht opnieuw werd geschreven door de schrijvers van de Goden. Die Goden waren de verpersoonlijking van natuurkrachten en scheppingskrachten.

+ De Quasaren en het krimpen van het heelal?

- Dat is heel eenvoudig. Dat is de uitstraling van de Quasar die bepalend is voor het werkelijke bewegingsritme van het geheel van een stelsel. Ze creëren ruimte, maar ze creëren naast ruimte ook een veld en energie. De botsing als het ware tussen deze energie en deze eventuele materie, want het is vaak anti-materie wat er uitkomt en de rest van het heelal bepaalt dan de terugval samen overigens met het evenwicht dat ontstaat doordat in het centrum nogal veel sterren bij elkaar staan en wanneer daar dus een nova ontstaat, dan betekent dat een enorme verandering van structuur van die kern.

Daardoor verandert weer de werking van de kern op de rand en we krijgen een afremming. Kijk bij voorbeeld naar het melkwegstelsel. Dat is eigenlijk zo'n soort schoepenrad. Er zijn dus een aantal uitsteeksels en hoe sterker het nu draait, hoe meer die als het ware de ruimte ingaat, hoe minder het draait, hoe meer ze terugzakken. Die zakken weer terug. En in het heelal zelf zien we dat dan weer ten aanzien van een punt X waarvan sommigen van ons zeggen dat zich daar een soort geestelijke melkweg bevindt maar dat weet ik ook niet. Het schijnt dat soms alles daar naar toe valt en soms alles van dat geestelijke middelpunt wegstreeft.

Waarschijnlijk is dat ook de oorzaak van de grote Big Ben.

+ *oververtaalkbare vraag.*

- Dat wordt wel beweerd, maar ik ben niet in staat om dat met zekerheid te zeggen. Ik vind de *hoeken!* een interessante theorie, maar meer dan dat is het voor mij niet omdat ik niet in staat ben om nog zó ver in de tijd terug te gaan waaruit ik dat kan constateren.

Het is eigenlijk zo: bij elke verandering van energie gaat een zeer klein gedeelte over in een andere toestand. Dus eigenlijk vermindert de hoeveelheid actieve energie in een heelal. Datgene wat nu wegvloeit aan energie dat komt in een parallele ruimte of zoiets, komt buiten de ruimtelijke structuur terecht en wanneer de massa daarvan groot genoeg wordt, is de laatste tik die erbij komt groot genoeg om het evenwicht dat er was te verstoren en dan krijgen we daar dan de explosie, dat zou dan de big beng zijn, terwijl gelijktijdig alle energie die dan nog in een stelsel aanwezig is, wordt geabsorbeerd.

En dat wordt dan ook nog gebracht een beetje in de stijl van: dat is nu de nacht van Brahman. Er is absoluut niets, dan moet er één gedachte zijn. Als er maar één denkend wezen is, is genoeg. Dat is dan de creator, de God als het ware waardoor die big beng ontstaat, dus weer het hele proces.

+ Wat zou er dan vóór de big beng geweest zijn?

- Nou, volgens dit verhaal dus iets anders en wanneer je het dus helemaal wilt herleiden tot het eerste begin dan kom je zeer waarschijnlijk terecht in een structuur die nog geen ruimte is, maar waarin energie aanwezig is. Ongeuit, latent.

En op het ogenblik dat die latente energie en hoe, dat weet niemand, verstoord wordt in zijn evenwicht ontstaat een werking, door de werking ontstaat ruimte, door de ruimte ontstaan spanningen, door de spanningen ontstaan wisselwerkingen, door de wisselwerking kan hitte ontstaan, een soort straling. Door die straling ontstaan magnetische afwijkingen en waar die ontstaan ontstaan wervelingen, na de wervelingen primair materie, materie komt met elkaar in botsing, daarna komen de zichtbare

verschijnselen tot stand. Daar verschijnselen voeren tot binding van kleinere materiedeeltjes onderling, zodat de botsing voortdurend geweldiger wordt en een daverende explosie volgt, waarna de materie die gevormd was verdeeld is in wervelende beweging blijft, waarbij de afremmende beweging van de grotere deeltjes dan weer snel bewegende deeltjes gaan invangen en zo een massa ontstaat. Dat schijnt het verhaal te zijn.

+ Kunnen ruimtevaarders van ons melkwegstelsel naar een ander komen?
 - De enige methode om dit, zover mij bekend te doen, zou zijn een soort trance, een soort doodslaap eigenlijk, zodra men dus het melkwegstelsel verlaat, omdat de tussenliggende ruimten zeer groot zijn en men zou dan op automaten aangewezen zijn die een wekproces tot stand brengen op het ogenblik dat een melkwegstelsel voldoende lichtsterkte heeft.

Dan zou moeten worden geconstateerd of men daar sterren en planeten zijn zoals hier. Er bestaat een mogelijkheid, men noemt dit verschuiving of dementie verschuiving op bepaalde punten in het Al met een zo grote snelheid te gaan dat het de lichtsnelheid overtreft. En dat kan alleen wanneer er een voortdurende versnelling is en dan op het laatste moment er een energiestoot aan kan worden toegevoegd van een stralingsenergie die anders is dan lichtenergie en dan zou je dus als het ware het heelal moeten voorstellen als een in elkaar gefrommeld zakdoekje en dan kun je dus door dit laagje in de ruimte komen die er eigenlijk niet is. Het volgende laagje kun je er weer uit maar dan heb je een afstand afgelegd die zó gerekend misschien oneindig lijkt, terwijl je door de kortste weg te kiezen in een betrekkelijk korte tijd en dan zeggen ze bovendien nog dat het een zogenaamde nul tijd is omdat er dus geen tijds beleven of tijdsverschijnsel is in een doorkruising van die andere verhalen.

+ Zouden die U.F.O. zich soms ook op die manier bewegen?

- Ik weet alleen dat de grotere schepen, de moederschepen een aandrijving gebruiken die berust op magnetische werkingen, zeg maar éénpolige magneten eigenlijk. Het bestaat dus wel op een zeker ogenblik. Met die éénpolige magneten kunnen ze dus een enorme versnelling bereiken en daardoor kunnen ze zeer grote afstanden van enkele lichtjaren afleggen binnen enkele weken. Dat bestaat wel, dat weet ik.

+ Waar komen ze vandaan?

- Van verschillende soorten *onverstaanbaar!* Er zijn er ook nog anderen, maar ik heb er nooit een studie van gemaakt.

+ vraag over het dunner worden van de ozon laag en het verband met ziekten.

- Dat virus ziekten een veel grotere kans krijgen betwifel ik, omdat daardoor de ultra-violet stralen en nog andere aardstralen dus de aarde beter bereiken en we weten dat die stralingen voor de meeste virussen en de meeste baccillen dodelijk zijn of ze inkapselen. Dus ik zou zeggen: dat niet.

Iets anders is of het menselijk organisme, dat maar een heel beperkt scala heeft waarbinnen het levensmogelijkheden heeft, onder die omstandigheden nog zou kunnen leven. Het is dus denkbaar wanneer die ozonlaag werkelijk verdwijnt dat er plaatsen ontstaan waar de mensen zoveel harde straling krijgen dat zij eenvoudig hun cellen zien veranderen, de genen de genetische waarde als het ware. Dat zou kunnen voeren tot kanker, tot woekeringen, tot mutaties, wat je allemaal maar wilt. Daarnaast betekent het natuurlijk dat het hitte-effect anders wordt, de verdeling is minder gelijkmatig en dat zou dus het klimaat aanmerkelijk kunnen beïnvloeden.

Wat dacht u dat er gaat gebeuren?

- Het gaat natuurlijk nog wel verder. Maar de ervaring heeft geleerd,

dat dit vroeger ook meermalen het geval is geweest en toen waren er geen spuitbussen. Het hangt dus kennelijk ook samen met een bepaalde fase van de zon.

+ Eén van uw collega's heeft eens gezegd dat God zichzelf kent door beschouwing van de schepping. -graag toelichting.

- Wanneer u geen spiegel hebt, weet u eigenlijk niet hoe u eruit ziet. Wanneer u een spiegel hebt die uw eigen wezen weerkaatst in alle onderdelen en je bekijkt onderdeel na onderdeel, niet alleen wat je bent en hoe je bent, maar hoe je onderdelen zich verhouden, wat het voor betekenis heeft dergelijke. En wie zich in de spiegel bestudeert, kan in wezen, zij het dan in omkering, toch zien wie en wat hij is.

De hele stelling is overigens een filosofische zover ik weet, komt eigenlijk hier op neer: GOD is wel, maar hoe kan GOD zichzelf beseffen? Hoe beseffen wij onszelf door de uitingen die we doen en datgene wat we als reactie terugkrijgen. Weerkaatsing dus in feite. Dan krijgen we dus: GOD spiegelt zich in zijn schepping en leert zo zichzelf kennen. Een bewustzijn, dat vanuit ons standpunt niet anders te definiëren is dan een soort persoonlijkheid.

+ vraag over schouwen in verband met o.a. Rudolf Steiner.

- Het schouwen is altijd het waarnemen waarbij het eindgegeven bepaald wordt door de interpretatie van de beschouwer. Dat is toch altijd zo. Dat geldt voor Steiner, dat geldt voor iedereen.

+ vraag over Weinreb en zijn betekenis voor ons. Van belang?

- Nou, nou... Bij Weinreb werd een groot gedeelte van zijn denken en zijn filosofie mede bepaald door een voortdurende behoefte aan zelfrechtvaardiging. Of hij fout geweest is inde oorlog? Dat weet ik niet en laten we daar nu niet over praten. De man is dood. Hij leeft wel verder en dan moet hij zelf toch uitlepelen wat hij zich zelf ingeschonken heeft. Bij het denken van de mens is dus heel erg belangrijk welke beweegrede er zijn vóór dat denken. En als hij abstracties hanteert, waarom hanteert hij ze zó?

Dat kan alleen bepaald worden wanneer we weten hoe de mens functioneert. Van Weinreb weten we dus dat hij enorme behoefte had aan zelfrechtvaardiging en zelfrechtvaardiging en dat deze bewust of onbewust een hele grote rol in zijn leven heeft gespeeld. En dan wil ik graag aannemen dat Weinreb om enkele te helpen, anderen in feite naar de ondergang heeft verwezen.

+ Helaas onverstaanbare vraag over de bijbel.

- De bijbel is de schepping van mensen. De beschouwing van de schepping vanuit de bijbel is dus een poging van de mens om zijn eigen bestaan voor zichzelf te verklaren.

+ vraag over kabbalisme.

- Ja hij hoort eigenlijk bij de Hamburgse school als je het zo wilt zeggen al is het veel later, dus de verklaringwijze van de Rabbiati. Je kunt hier dus inderdaad mee proberen een beeld achter een beeld te beschouwen. Wanneer je aan een beeld twee betekenissen geeft de interpretatie toch een beetje reëler kan worden dan wanneer je het alleen maar van één kant bekijkt en het komt als een uiterlijk, ik denk dat dat kan.

Ik zeg u nogmaals, ik weet te weinig over Weinreb.

+ U weet misschien wel iets over esoterisch genezen?

- Als u de term wilt verklaren, wil ik u graag antwoorden.

+ Geen geneesmiddelen, geen foefjes, maar geestelijke inwerking.

- Dat bestaat toch al zo lang. Natuurlijk heeft het betekenis. Het enige van uw tijd is dus dat het ingaat tegen de belangen van erg machtige, grote chemische maatschappijen en dat betekent dat er hier en daar al een rem op gezet wordt. Maar voor de rest, wanneer je het

denken van de mens beïnvloedt, beïnvloedt je indirect de werking van zijn lichaam en wanneer je die werking van dat lichaam wat bovendien kan worden gestimuleerd door extra energieën daaraan toe te voegen, of sporen en bestanddelen toe te voegen in een natuurlijke vorm dan kom je vanzelf tot een genezingsproces waarbij je allerlei ingewikkelde methoden niet meer nodig hebt. Behalve in noodgevallen, die dus dermate acuut zijn dat de zelfgenezingswerking niet tijdig op gang kan komen.

+ zou er dan wel een zielsbewustzijn plaats vinden zoals bij de L.S.D.

- Laten we zeggen dat er vanuit uw standpunt vanuit het onderbewustzijn gebeurt en dat impliceert dan de totale reeks van alle bewustzijnswaarden die je bezit plus nog een deel van je eigen emotionele waarde.

+ waarom wordt het niet meer toegepast in onze tijd.

- M'n waarde vriend, wanneer je een patient hebt en je kunt hem in één keer genezen, dan kun je er wel iets voor krijgen, maar niet veel. Maar als je diezelfde patient drie jaar onder behandeling houdt dan levert hij een klein kapitaaltje op. In een materialistische maatschappij zijn deze geneeswijzen en deze benadering van fnoemen niet gewenst om de eenvoudige reden dat ze het probleem op een eenvoudige manier oplossen. Dat ze winstgevend zijn of macht misschien voor de genezer die ze weer niet kan gebruiken, omdat hij daardoor zijn gaven zou verliezen.

+ Kunt u ook iets zeggen over Azala? U zou een hint geven als er iets gebeuren gaat.

- Die krijgt u ongetwijfeld als u dat beloofd is. Maar misschien hebt u het niet gemerkt, u hebt vanavond geloof ik ook al een paar tips gekregen.

+ Een geestelijk weerbericht?

- Ja, de meeste mensen ondergaan de periode die achter ons licht en ook nog aan de gang is, een periode die nogal wat onregelmatigheden behelst. Laat ik het zo zeggen: het is slecht weer. We verwachten dat aan het einde van de volgende maand enige ophelderingen volgen. Daarna krijg je een periode van wit licht. Het zou bovendien wel eens kunnen betekenen dat er allerlei onthullingen weer gaan plaats vinden. We nemen aan dat de mensen zich dan ook energiever gaan voelen en wanneer het weer meewerkt dan kunt u rekenen dat met Oud en Nieuw niet alleen maar donderen, maar knallen en barsten is overal.

Inclusief eventuele relletjes, want dan is er een rood invloed, die zal op dat ogenblik dacht ik, heel wat kunnen veroorzaken. Gelukkig komt er in januari en daarna in februari en maart blauwe invloeden. We moeten er op rekenen dat er dan allerlei vernieuwingen van denken en eventueel zelfs wetenschappelijke ontdekkingen mogelijk worden. Dat zou kunnen betekenen dat kort daarop en dan reken ik ná mei, het duurt altijd een paar maanden voor zoiets door heeft gewerkt, dat de eerste tekenen kenbaar worden van een verandering van wetenschappelijke aanpak van een aantal problemen. That 's all.

+ vraag over eventuele uitgaven van belangrijke lezingen van de O.d.V.

- Ze zijn allemaal belangrijk. De interesse wordt bepaald door de belangrijkheid van het ogenblik en het aanwezig zijn van bepaalde richtlijnen of standpunten in de lezing, waardoor de mensen dus hun eigen wereldvisie een beetje kunnen veranderen. Het kan simpel zijn en zover wij dus hebben gesproken met het bestuur blijft de mogelijkheid ook gehandhaafd nadat het openbare werk is opgehouden.

+ *overstaanbaar!*

- Niet zonder meer. wanneer twee entiteiten een zeer sterke onderlinge binding zijn aangegaan en naar buiten toe als een eenheid functioneren

en op dat ogenblik kunnen dus meerdere entiteiten één enkel lichaam als het ware voor zich opeisen en daardoor werken.

+ onverstaanbare vraag.

- Dat niet. dat is over het algemeen eerder het deel van een onderdrukte functie van een persoonlijkheid. Wanneer het gedragspersoon dus niet een totale uitingsmogelijkheid schept en het onderdrukte deel voldoende vitaliteit van zichzelf bezit, staat een secundaire persoonlijkheid die dan naar voren treedt en in het ergste geval zelfs, zoiets als schizofrenie, het geheel beheersend tijdelijk naar voren kan treden.

+ vraag over de aura.

- Al deze gevallen zijn, wanneer u geleerd hebt de aura te zien, inderdaad waar te nemen. Wanneer er werkelijk sprake is van twee persoonlijkheden die in één lichaam zijn en die tijdelijk hun eenheid hebben verbroken, wordt dit over het algemeen kenbaar door zeer felle vlamachtige zilverlijnen in het blauwe gedeelten van de aura.

Hebben we echter te maken met één persoon, die een deel onder druk nu naar buiten brengt dan zien we in het eerste deel van de aura over het algemeen felle, oranje-achtige uitschieters, meestal met een soort bruinige rand erom heen. Bruin is in feite een vertroebeling van waarde, waarbij dus onevenwichtigheid of duistere elementen een af-damping van normaal aanwezige energie.

Als je dus een normale levenskracht hebt die bij zo'n wisseling van persoonlijkheden over het algemeen sterk wordt gesimuleerd, dan zal het conflict ervoor zorgen dat een deel daarvan vertroebelt, verduistert en dat wordt dan in de waarneming in het algemeen een soort bruin. Ook wel eens vies. rood. In ieder geval nooit een mooie kleur.

+ vraag over disharmonie en harmonie in bovenstaand geval.

- Ja, het is natuurlijk een uiting van disharmonie. Wanneer de twee persoonlijkheden met hun uitingsmogelijkheden tot een versmelting kunnen komen dan hebben we er geen last meer van. Dat kan zijn doordat de persoonlijkheden met een tijdelijke wens tot samenwerking komen wanneer het twee entiteiten zijn. En het kan ontstaan wanneer de uitingsmogelijkheid van beide delen van de persoonlijkheid dermate groot is, dat op den duur zij als het ware kwaliteiten van elkaar overnemen.

Dat is dus de gespetenheid van de persoonlijkheid en dan ontstaat dus een uiting die in feite een compilatie is van de hoofdbestanddelen van de beide aparte persoonlijkheden die eerst zijn opgetreden.

+ vraag over de negen persoonlijkheden van Jezus.

- Ja, waarom niet? Het is niet bij allemaal, maar het kan dus voorkomen. U moet het zo bekijken: geest zijn betekent zoeken naar ervaring. Wanneer je nu een andere geest ontmoet, die een aantal afzonderlijke ervaringen heeft, maar zoveel met je gemeenschappelijk bezit dat het mogelijk is om die andere ervaringen als het ware naar jou over te dragen, heb je gezamenlijk een veel groter bewustzijn dan elk afzonderlijk kan bezitten. Wanneer dat belangrijk is om te handhaven en eventueel te incarneren dan blijf je bij elkaar.

En zo iemand kan wel eens iemand ontmoeten die dat al vier keer heeft gedaan en dan zitten we ineens met tien of twaalf entiteiten. Oorspronkelijke entiteiten, die als ik nog wel aanwezig zijn, maar zodanig vervlochten zijn met het bewustzijn van anderen dat op het niveau waarop het geheel zich kan uiten geen uitingsmogelijkheid voor één van de persoonlijkheden meer bestaat.

+ vraag over Christos en een eventuele rol in de toekomst.

- Ja, wat noemt u Christos? Christos is het woord van vrede of liefde

Wanneer in de mens het bewustzijn van vrede met anderen groeit, dan zou er sprake van Christofoor zijn.

+ Is dat mogelijk hier op deze aarde?

- Ja, dat is mogelijk op deze aarde. Niet dat het naar buiten toe altijd even prettig is, maar deze verslapping van persoonlijkheden met elkaar op één bepaald gebied bij voorbeeld, is absoluut denkbaar. En wanneer ze ontstaat dan zou je dus kunnen zeggen dat is in zekere zin die Christos, die zich manifesteert in de mens.

+ Is het ook niet één van de redenen van uw broederschap om mensen te stimuleren....

- Ik kijk wel uit, ik brand mijn vingers niet aan dergelijke vragen. Dus van mijn kant geen commentaar.

+ Wat kun je doen voor huisdieren die door inteelt of verkeerde behandeling gestoord zijn?

- Misschien is er iets aan te doen. Dan moeten ze dus zekerheid hebben van een veilige vluchthaven, waar ze altijd naar toe kunnen. Wanneer ze leven in een milieu waar altijd zekerheid en niet gestoord zijn op één plaats is, zullen ze op den duur die plaats voortdurend opzoeken.

Dat is dus inherent aan alle instincten van het dier en als ze dus, te maken hebben met angstig zijn dan is zekerheid, maar vooral rust erg belangrijk. Een hond is normalerwijze een contact beest. Een kat tot op zekere hoogte, maar een hond helemaal. Maar als een hond dus het gevoel heeft dat hij zichzelf niet kan zijn dan zal hij normaler wijze zijn roedel verlaten. Hij verlaat dus zijn gemeenschap en zoekt voor zichzelf een plaats waar hij zijn eigen manier van leven kan voeren.

Hij komt daardoor dan weer tot een aanvaarden van zijn eigen achtergrond, zijn eigen levensbericht dat er bij hoort en die voert dan weer tot het aanvaarden van andere dieren. Zo kan zo'n eenling toch weer in contact komen met de kudde. Het is zelfs zó dat een olifant die "must" heeft, u weet wat must is? In feite een schimmelaandoening, maar het dier wordt dan absoluut onbeheersbaar, valt iedereen aan en alles.

Wanneer hij zich nu terugtrekt, maar wel de gelegenheid heeft zich te voeden en te baden zonder dat hij teveel gestoord wordt, dan blijkt dat de must verdwijnt. Diezelfde olifant keert terug naar een kudde, niet noodzakelijkerwijs naar de kudde waar hij eerst bij hoorde. Hij zoekt dan op olifantenmanier aansluiting bij een gezelschap en gaat daar normaal zijn functie vervullen.

Bij een kat heb je dat ook. Een kat, neem een eenvoudig ding van een kat. Hebt u wel eens opgemerkt dat als u katten hebt en er zijn mensen die eigenlijk niet van katten houden dat een kat bij voorkeur bij die mensen op schoot gaat zitten? En weet u waarom? Een kattenliefhebber begint onmiddellijk aan alle kanten te kneden en te kroelen. Die kat vindt dat dat niet hoort. Je mag eens langs de wang strijken en langs het hoofd strijken, want dat is kattenmanier, maar als je daar gaat zitten kroelen en aaien, dat vindt dat beest niet leuk. Maar iemand die een beetje bang is van die kat zal dat niet doen, dus lig je lekker rustig.

+ Waar komt het woord "amen" vandaan?

- Ja, dat is uit het latijn, het zij zo.

+ Heeft het geen andere betekenis?

- Nee. het is gewoon uit het Latijn en oorspronkelijk is het dus een

vorm om een gemeenschappelijke erkenning te geven aan het fiat dat door iemand van een hogere rang is gegeven. Op het ogenblik dat die dus zegt dat is zo, fiat afgelopen, dan reageren degenen die daar in mee gepraat hebben met amen = het zij zo, we aanvaardden dit.

+ Ik dacht dat het te maken had met het woordje "aum".

- Ach welnee. Als u het telefoonboek neemt dan kunt u de hele bijbel erin terugvinden als u het maar op de juiste manier rangechikt.

+ Waar komt aum dan vandaan?

- Aum? Aum komt oorspronkelijk uit de oertaal en het is dus niet aum auhoem (een klanknabootsing die op de machine niet na te bootsen is) en auhoem is het begin en het einde volgens de oude klankbetekenis. Dus dat is voleindig, alomvattendheid. Daaruit is dus de formule "aum" gekomen, die in het Lamaëes vooral in het Boedhisme een grote rol is gaan spelen en die daarbij een magische betekenis heeft gekregen maar gelijktijdig door zijn totaal trillingsgetal een aantal mogelijkheden omvat bij voorbeeld: het helpen van een ziel om gemakkelijker uit te treden uit het lichaam bij de dood, daarnaast het beïnvloeden van voorwerpen en wat er verder bijhoort.

+ Hoe krijg je de goede uitspraak?

- Door de juiste incantering, niet door het uit te spreken. Het is een bepaalde trillingscombinatie en bij die trillingscombinatie zou je kunnen zeggen dat ahoem eigenlijk niet zijn samengetrokken

omdat ze bij elkaar horen, maar omdat deze klanken de grootste mogelijkheid geven de juiste trilling voort te brengen.

+ Hebben die ook een genezende invloed?

- Nou, genezend.... Dat ligt eraan, je kunt er krachten mee vrij maken in jezelf, maar ook in je omgeving. Je kunt zelfs een zekere invloed uitoefenen op de zwaartekracht ermee. En wanneer je dus die krachten los maakt, dan kun je ze op genezing richten, dan is het niet het woord dat genezend is, maar het geeft de kracht waardoor de genezing mogelijk wordt.

Laten we langzaam maar zeker overgaan tot het slotwoord. Geeft u maar een paar woordjes.

Aum, ster

Is deel van een molcuul dat rondstreeft

een ster, die in het klein zijn krachten bergt

en zo het Al omvat en al dat weergeeft, al dat is

dat al bezit en al bezat en al zal zijn door alle tijden.

Is niet het leven eeuwigheid, door onbesef verdeeld in stukjes?

Is niet de werkelijkheid van zijn iets wat altijd bestaat

maar door des mensen aarzeling en nukjes

verdeeld wordt tot onwerkelijkheid

waarin een als werkelijkheid beleven.

Is niet de kracht omschreven van al wat is en wat bestaat

terwijl men toch de krachten haat, die meer zijn dan het eigen ik.

Daarom zegt men: sterren, het is een massa die werkzaam is, verder dood!

Een ster is groot en wel onmetelijk en noodzakelijk een wonder der natuur

Maar het werkelijke avontuur ligt in de geest, die sterren ziet

en sterren kan beschrijven. Want ach, de mensen drijven voortdurend

weer terug naar eigen meerderwaardigheid en willen niet aanvaardden

het verbonden zijn met Al, zelfs met alle tijden.

Maar wil je werkelijkheid beleven, het waar geluk in 't ik doorstaan

dan moet je breken met het ik als nauw omschreven wezen

een zelf geschapen doorgezette waan en eigenlijk als opgaan in het Al

en met het Al verbonden blijven, blijvend weten

Al en dus ook jij bestaat.

en als je dat omschrijft is alles mogelijk
 omvat het zijn ook alle kracht en alle schijn en alle werk.
 Dan wordt het AUM de balling van de trilling
 waardoor het denken steeds geleid de kracht totdat zij vorm wordt
 en uit de vormen zich weer wekt tot geestelijk bestaan
 dat zich onttrekt aan werkelijkheid die mensen kennen.
 En in zichzelf, zichzelf uiteindelijk verstaan
 waarop het ik weer ondergaat en met de kracht verbonden
 en met het Al verweven, slechts kent het zijn.
 Niet meer gestoord door een geluk, door streven
 door sterren of door duisternis of enige andere vorm
 Men kent slechts daadloos werkelijk zijn, bevrijd Al.

Dank u voor het luisteren. Een praktische tip voor de heel nabije toekomst. Houdt u er rekening mee, zelfs tegen het einde van deze week zijn er een aantal keuze-mogelijkheden die worden aangedragen. Overweeg ze goed, als u een keuze-mogelijkheid aanvaardt, komt er volgende week één, die beter is. Dus hou het even in beraad. U zult zien dat u ongeveer op de helft van de volgende maand de juiste beslissingen wel kunt treffen en dan ook weer de juiste oplossing en de juiste werkgroep vindt. Ik wou het maar even zeggen. En ook op de weg. Onthoudt u altijd: als je op de weg bent, jij bent de enige verstandige mens, de rest zijn idioten dus hou daar rekening mee. Dan zult u menig ongeval kunnen vermijden dat op het ogenblik nog al eens rondwaart. Ik dank u voor uw aandacht en wens u goede huisgang enzovoort, enzovoort.
